

«Ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς». (Ἰωάν. 14:24)

«Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέροις γλώσσαις». (Πράξεις 2:4)

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Tel. 9698 5066

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομή - Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 30 No1-2

Print Post Approved PP 24555000018

Τεύχος 332

Μάρτιος / March 2008

«ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» - ΤΟ ΥΨΙΣΤΟ «ΑΓΑΘΟ»

Υπό Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Στυλιανού

Οἱ πανηγυρικοὶ Ἑορτασμοὶ κάθε χρόνο τὸν Μάρτιο, ἀφ' ἑνὸς γιὰ τὴν «Ἐθνικὴ Παλιγγενεσία τῶν Ἑλλήνων» (Ἐπανάσταση τοῦ 1821), ἀφ' ἑτέρου δέ γιὰ τὸν «Ἐὐαγγελισμό τῆς Παναγίας» (Παλιγγενεσία τοῦ Ἀνθρώπινου Γένους), συνδέονται ἀμεσα καὶ ὀργανικά μὲ τὸ ὑψιστὸ ἀγαθὸ τῆς Ἑλευθερίας.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, οἱ διπλοὶ αὐτοὶ Ἑορτασμοὶ θὰ ἴπρεπε νὰ ἀποτελοῦν κορυφαῖο σταθμὸ στὴν Ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ, ὄχι μόνον τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ὀρθοδόξων, ἀλλὰ ὀλοκλήρου τῆς Ἀνθρωπότητας.

Ὅμως οἱ «Νεώτεροι καιροὶ» ἀποθρασύνθηκαν, μέχρι τοῦ σημείου νὰ συντηροῦν κάτω ἀπὸ τὰ ἴδια «ὀνόματα» τὰ πιὸ ἀπίθανα καὶ ἀντιφατικὰ «νοήματα». Τόπροαιώνιο πρόβλημα «ἰσορροπίας» ἀνάμεσα σὲ «σημαίνοντα» καὶ «σημαινόμενα» (ἀπὸ Παρμενίδη ἕως Wittgenstein!).

Ἔτσι, κάτω ἀπὸ τὰ ὀνόματα:

«ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», «Δημοκρατία», «Δικαιοσύνη»,
«Εἰρήνη», «Πρόοδος», «Ἀνάπτυξη», «Πολιτισμός»
κ.ἄ.,

κυκλοφοροῦν σήμερα τὰ πιὸ «κάλπικα νομίσματα», πού μπόρεσαν ποτέ νὰ χαλκεύσουν οἱ παντὸς εἶδους «μεταπράτες» καὶ «κιβδηλοποιοὶ».

Καὶ τοὺς μὲν παραχαράκτες τοῦ χρήματος μπορεῖ εὐκόλα νὰ τοὺς ἐντοπίζει ἡ Τεχνολογία, καὶ νὰ τοὺς συλλαμβάνει ἡ Αστυνομία.

Τοὺς παραχαράκτες ὁμως τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν καὶ τῶν «ἀνθρωπιστικῶν αἰτημάτων» ὀφείλουν νὰ τοὺς παρακολουθοῦν καὶ νὰ τοὺς ἀποκαλύπτουν οἱ θεσμικοὶ «Ταγοὶ» (ἀπὸ τὸ Τάξη), δηλ. Ἀρχηγοί, ἐφ' ὅσον κατὰ κανόνα τὸ πλῆθος καταντᾷ συχνὰ «ἀγελαῖο», ἢ, λόγῳ «ραστώνης» καὶ ραθυμίας, μιμεῖται τὴν «ἀγέλη»!

Ἡ ἐπιβεβλημένη ἀντίσταση στὴν «ἀποδόμηση», πού μὲ αὐτοκαταστροφικὴ μανία ἔκαμε

FREEDOM - THE HIGHEST GOOD

By Archbishop Stylianos of Australia

The festive Celebrations each year in March, on the one hand for the 'Rebirth of the Greek Nation' (through the Revolution of 1821), and on the other for the 'Annunciation of the Holy Mother of God' (which is the Rebirth of the human race), are connected directly and organically with the highest good of **Freedom**.

This is precisely why this double Celebration should constitute a leading milestone in the History of Civilisation, not only of the **Greeks** and the **Orthodox**, but also of *Humanity* as a whole.

However, these 'latter times' have become more brazen, to the point of allowing the same 'names' to have the most unbelievable and contradictory 'meanings'. This is the pre-eternal problem of finding 'balance' between the 'signifier' and the 'signified' (from **Parmenides** right up until **Wittgenstein**!).

So, behind words such as:

'FREEDOM', 'Democracy', 'Justice', 'Peace',
'Progress', 'Development', 'Culture' etc.

there circulate today the most 'fake coins' that could ever be concocted by all kinds of 'dealers' and 'counterfeiters'.

Those who counterfeit money can easily be traced by technology, and caught by the Police.

Yet the counterfeiters of spiritual values and the 'humanitarian principles' should be observed and uncovered by the institutional **Leaders** since, as a general rule, the **crowd** often becomes 'gregarious' or else, due to sloth and leisureliness, imitates the 'herd'!

The imperative **resistance** to 'deconstructionism', which Modernism and Post-modernism

«Λάβαρό» της ή «Νεωτερικότητα» και «Μετανεωτερικότητα», είναι μὲν μιά **ἡρωϊκὴ** καὶ **γόνιμη** «στάση ζωῆς», πληρώνεται ὁμως, ἀργὰ ἢ γρηγόρα, μὲ βαρύτερο **τίμημα**.

Αὐτός εἶναι καὶ ὁ κυριώτερος λόγος πού οἱ πλείστοι, ἀκόμη καὶ ἐκ τῶν «**τά πρώτα φερόντων**» σέ Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία, τηροῦν «σιγὴν ἰχθύος», ὅσο κι' ἂν σφαγιάζεται σήμερα, κυριολεκτικὰ «κάτω ἀπ' τὰ μάτια» τους, ἢ «τῶν πραγμάτων ἀλήθεια».

Δέν εἶναι ἄλλωστε τυχαῖο τό ὅτι, ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος ἐπέστησε τὴν προσοχὴ τῶν **τιμίων** καὶ τῶν **γρηγορούντων** εἰς «**τά βαρύτερα τοῦ Νόμου**» (Ματθ. 23, 23).

Ἀλλά, γιὰ νά ἀντισταθεῖ κανεὶς –κατὰ τό μέτρο τῆς εὐθύνης του– στήν ἀνάληψη παραχάραξη τῶν ἠθικο-πνευματικῶν ἀξιῶν, πού ἔχουν ἐπιβάλλει ὡς **εὐρυτάτης κυκλοφορίας** «κάλπικο νόμισμα» στίς μέρες μας οἱ «ἱεροκάπηλοι» καὶ «κιβδηλοποιοί», πρέπει νά εἶναι «**ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ**», δηλ. «ἀν-εξάρτητος» ἀπό **εὐ-τελεῖς** «σκοπιμότητες» καὶ **ἰδιο-τελεῖς** φιλοδοξίες.

Ἡ μόνη «ἰδιο-τέλεια»(!) πού ἐπιτρέπεται εἰς τόν «κατ' εἰκόνα Θεοῦ» κτισθέντα ἄνθρωπο, εἶναι τό νά παραμείνει ἀπαραχάρακτη ἡ «**εἰκόνα**» πού τοῦ «φύτεψε» ὁ Θεός στήν ἀτομική του «**συνείδηση**», ὥστε νά μὴ «φραγεῖ» ὁ δρόμος πρὸς τὴν «**ὁμοίωση**».

Ἦδη ὁμως τό ὄνομα «συν-είδηση», δηλώνει ἓνα **σύν-ολο** ἀπό **εὐαισθησίες** καὶ ἄνωθεν **καταβολές**, μέ τίς ὁποῖες εἶναι «προικισμένος» ὁ ἄνθρωπος ἐκ φύσεως, γιὰ νά τίς ἀναπτύξει σύν τῷ χρόνῳ στό «πλήρες μέτρο» πού ἔχει προνοήσει ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ (Ἐφεσ. 4, 13).

Μήτε **νόηση** λοιπόν μόνο, μήτε **φαντασία**, μήτε **αἰσθήσεις**. Τό καθένα ἀπό αὐτά χωριστὰ εἶναι «**κλάσμα**». Ἐνῶ ὅλα μαζί, εἶναι κάτι πολὺ **βαθύτερο** ἀπὸ τό ἀπλό «**ἄθροισμά**» των. Εἶναι ἡ πλήρης εἰκόνα στήν ἀκεραιότητά της. Ἰδίως ὅταν ὅλα στηρίζονται στήν **Πίστη**, τὴν **Ἐλπίδα** καὶ τὴν **Ἀγάπη**, ὅπως τὰ δίδαξε ὁ Χριστός.

Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ θεία «Πρόνοια», εἰς τό νά προδιαγράψει καὶ ἀσφαλίσει τὰ ὅρια τῆς «**εἰκόνας**», ἡ ὁποία πρέπει νά ἀναπτυχθεῖ σέ «**ὁμοίωση**», χαρακτηρίζει ἐκ τῶν προτέρων καὶ τόν **βαθμό** τῆς «ἐλευθερίας» τοῦ ἀνθρώπου.

Γιατί βέβαια ὁ ἄνθρωπος, ὡς ὄρατό καὶ ταπεινό «**Ἀντίγραφο**» τοῦ **ἀπολύτου** καὶ ἀοράτου «**Προτύπου**» (πού εἶναι ὁ Θεός), δέν εἶναι δυνατόν νά νοηθεῖ «ἐλεύθερος» σέ βαθμό **ἀπόλυτο**. Αὐτό εἶναι προνόμιο καὶ γνώρισμα μόνο τοῦ Ἀκτίστου. Ὁ ἄνθρωπος, μέ τό νά εἶναι «κτιστός», εἶναι ἐξ ὀρισμοῦ «**σχετικός**».

Ἐν τούτοις, καὶ μέσα ἀπὸ τὴν «**σχετικότητα**»

made its own 'Banner' with self-destructive mania, is an **heroic** and fruitful 'stance in life', but one that is paid for, sooner or later, with a very heavy **price**.

This is the main reason for which the majority – even among those who **are in the first line of responsibility** within Church and State – keep complete silence, no matter how greatly the 'truth of things' is butchered today, literally 'under their noses'.

It is at any rate not by chance that the God-Man Himself drew the attention of those who are honest and **vigilant** to "**the weightier matters of the law**" (Mat. 23:23).

However, in order to resist – to the degree of one's responsibility – the insensitive falsification of ethical and spiritual values, which the 'counterfeiters' and 'exploiters' have managed to **circulate most widely** as a 'fake coin' in our times, one needs to be **FREE**, i.e. 'in-dependent' of cheap motivations and **self-interested** ambitions.

The only 'self-interest' (!) which the human person, made 'in the image of God', is entitled to have, is to keep unblemished the '**image**' which God 'planted' in the individual **conscience**, so that the road towards acquiring the 'likeness of God' is not 'obstructed'.

The word 'con-science' itself declares a totality of **sensitivities** and **endowments** that man, by his very nature, has received from above, so that over time he may develop them into the "full measure of the stature" (Ephes. 4:13) according to the Providence of God's Grace.

So it is not a matter of **intellect** or **imagination** or the **senses**. Each of these on their own is but a **fragment**. Yet the whole **aggregate** is much **deeper** than the sum of its parts. It is the entire picture in its integrity. Especially when all rely upon **Faith**, **Hope** and **Love**, as taught by Christ.

Precisely this 'Providence' in delineating and safeguarding the limits of the '**image**', which needs to develop into 'likeness', characterizes from the outset also the **degree** of human freedom.

For of course, the human person, as the visible and humble '**Copy**' of the absolute and invisible '**Original**' (who is God), cannot possibly be understood as being 'free' to an **absolute** degree. That is a privilege and feature of the Uncreated alone. The human person, having been 'created', is by definition '**relative**'.

Nonetheless, even amidst his or her '**relativity**'

καί τήν περιορισμένη ἐλευθερία του, ὁ ἀδύναμος ἀλλά τίμιος ἄνθρωπος μπορεῖ νά «δικαιώσει», μέ τήν «**συνέργεια**» πάντοτε τῆς θείας Χάριτος, τήν «**ἐμπιστοσύνη**» πού τοῦ ἔδειξε προκαταβολικά ὁ Θεός, «χαρίζοντάς» του τήν «εἰκόνα» Του, καί ἐπευλογώντας τήν πρός Αὐτόν «ὁμοίωσή» του.

* * *

Ἀπ' ὅλα τά πιό πάνω γίνεται πασιφανές ὅτι, τό ἀγαθό τῆς «ἐλευθερίας» πού ἔρχεται κατ' εὐθείαν ἀπό τόν Δημιουργό, ὡς τό πολυτιμώτερο «κληροδότημα» γιά κάθε ἄνθρωπο, δέν ἀποτελεῖ μιά ἐκ τῶν ὑστέρων «**κατάκτηση**» τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁποία θά ἀπαιτοῦσε ἀπαραιτήτως **αἷμα** καί **θάνατο**.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ προσώπου καί τῶν λαῶν, εἶναι ἐξ ὀρισμοῦ καί ἐκ τῶν προτέρων μιά «**αὐταξία**», ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τήν προϋπόθεση πού «καταξιώνει» καί «καθαγιάζει» ὅλα τά **ἀγαθά** τοῦ παρόντος κόσμου, ὥστε νά ἔχουν ἀνάλογο «ἀντίκτυπο» ὄχι μονάχα στήν **παρούσα**, ἀλλά καί στήν **μέλλουσα** ζωή!

Τό ἄν ὅμως φτάσαμε στό κατάντημα νά πρέπει κάποτε μέ **αἷμα** καί **θάνατο** νά «ἀνακτήσουμε» τήν μέ ὁποιοδήποτε τρόπο ἀρπαγεῖσα ἢ ἀπωλεσθεῖσα ἐλευθερία μας, αὐτό οὐδόπως πρέπει νά νοθεύει τό **κριτήριο** «ἀξιολογήσεως» τοῦ ἄνωθεν δώρου τῆς **ἐλευθερίας**, τό ὁποῖο εἶναι καί τό **μόνο** πού καθιστᾷ τόν ἄνθρωπο «**θεοειδή**»!

Θά ἦταν ἄλλωστε ἄκρως ἀντιφατικό καί βλάσφημο, ἐάν εἰς τόν ἀγῶνα τῆς συνεχοῦς «**τελειώσεως**» τοῦ ἀνθρώπου, μέχρι νά φτάσει εἰς τήν «**ὁμοίωση Θεοῦ**», θά ἔπρεπε νά καταφύγει σέ ... **αἷμα** καί **θάνατο**.

Γί' αὐτό, ὁ σταθερότερος τρόπος γιά **ἀποκατάσταση** τῆς «ἐλευθερίας» εἰς τόν «**πεπτωκότα**» κόσμο καί ἄνθρωπο εἶναι, ὄχι ἀσφαλῶς ἢ «**παθητική ἀντίσταση**» ἡ ὁποία δέν ἀπέδωσε πάντα. Πολύ ὀλιγότερο εἶναι ἡ **ἀκτιβιστική** μέχρι «**τρομοκρατίας**» δραστηριότητα, τύπου «**καμικάζι**».

Ἡ χρυσή **μεσότητα** εὐρίσκεται καί στό θέμα τῆς **ἐλευθερίας**, μόνο εἰς τήν φιλόανθρωπη καί ἐν ὑπομονῇ **διαπαιδαγώγησι** τῶν ἀτόμων καί τῶν λαῶν νά ἀντιληφθοῦν ἐπί τέλους, ὅτι μόνον ἡ **εἰρήνη** ἐξασφαλίζει τήν **δικαιοσύνη** μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. «**Κατήχησι**» λοιπόν καί ζωντανό **παράδειγμα**. Ὅχι **ἐξολόθρευσι** τοῦ Ἄλλου!

Κί' ὅταν ἐν **εἰρήνῃ** καί **δικαιοσύνῃ** κρίνει ὁ ἄνθρωπος, τότε θά ἔχει τήν «**εὐδοκία**» καί καθαρή «**διάκρισι**» νά **ἴδει** καί νά **ἀνατρεῖ** ὅλες τίς «**δουλείες**» πού τοῦ στεροῦν τήν θεόδοτη **ἐλευθερία** του. Μέ πρώτη βεβαίως τήν «**φιλαυτία**», δηλ. τήν δουλεία στόν ἴδιο τόν ἑαυτόν του!

and limited freedom, the weak but honorable person can fulfil the '**trust**' (always with the '**synergy**' of divine Grace) which God has first shown by 'granting' His 'image' and blessing towards the attainment of His 'likeness'.

* * *

From all the above it becomes very apparent that the good of 'freedom' which is derived directly from the Creator, as the most precious 'endowment' for each person, does not constitute a consequent accomplishment of people, which would necessarily require **bloodshed** and **death**.

Freedom of a person or a people is by definition a value in and of itself, being the presupposition which 'makes worthy' and 'sanctifies' all **goods** of the present world, such that they will have a corresponding 'repercussion' not only in **this** life, but also in the **next**!

Yet the question of whether we should at times 'regain', through **bloodshed** and **death**, the freedom which might be taken away or lost in various ways, should not at all affect the **criterion** for 'evaluating' the gift of **freedom** which comes from above, and which alone renders the human person 'divine-like'!

It would at any rate be highly contradictory and blasphemous if, in the struggle for continual human **perfection**, until attaining the '**likeness of God**', one had to resort to ...**blood** and **death**.

Consequently, the surest means of **restoring** freedom in the '**fallen**' world and person is not of course '**passive resistance**', which did not always yield the desired results. Much less did the desired result come about through **activism**, to the point of **terrorism**, in the style of the 'kamikaze'.

The golden **mean** is to be found, also with regard to the topic of freedom, only in the loving and patient **education** of individuals and nations to finally realize that **peace** alone safeguards **justice** between people. '**Catechism**', therefore, and a living example. Not the **destruction** of the Other!

And when one judges in **peace** and **justice**, he or she will then have the '**good will**' and the clear 'discernment' to both see and **overturn** all the forms of 'enslavement' that restrict God-given **freedom**. First among these of course, is the '**love of self**', i.e. enslavement to one's own self!

The Apostolic Council of Jerusalem:

The Decisive Paradigm for the Church's Synodical Mode of Existence

Part I

by Philip Kariatlis

Introductory Remarks

In the Eastern Orthodox tradition, the **bishop** of each **Local Church**¹ is the **authoritative organ** charged with the **responsibility** to maintain the Church's **identity** and **continuity** with that of the **apostolic Church**. Accordingly, the bishop is not only the authorized **teacher** but also the **guarantor** and **witness** to the apostolic faith held by all within the worshipping community. Indeed, by virtue of that special **gift** of the **Holy Spirit** – specifically known as the *charisma veritatis* [the gift of truth]² – bestowed upon him at his ordination, the bishop acts as the discernible link to the authentic apostolic faith thereby **safeguarding** the **continuity** of the entire Church's life with that of the apostolic *Ekklesia*. Now, if throughout the history of the Church, communion with the bishop has been considered to be that concrete reality which manifests the intimate *koinonia* of each local Church today with that of the apostolic one – since the bishop is the direct connection between the apostles and the local Church over which he presides – then the **communion** across all the **different local Churches** in a particular point in time has been preserved by all bishops coming together to meet in **synod** or **council**. Before examining the biblical evidence for such a synodical mode of existence in the New Testament Church – especially as it is most clearly seen in the Apostolic Council of Jerusalem – a few remarks on synodality in general are fitting.

The Synodical Structure of the Church – The Means Par Excellence for Upholding the Koinonia of All Local Churches

Historically, synodality in the Church concretely emerged as an extension of the *koinonia* within the local worshipping gathering so that there could be a means for **eucharistic hospitality** between faithful of different local Churches. In this way, communion across these different ecclesial gatherings could be safeguarded since faithful members of one local Church travelling to another in a different city could indeed partake of Holy Communion whilst on their journeys away from home. Together with this, a **further task** for the **synodical gathering of bishops**, which emerged very quickly in the early Church, was their **coming together** to reach and express a '**common mind**' in matters of **faith**. Indeed, the decisions of such conciliar gatherings

were considered to be taken under the **guidance** of the **Holy Spirit**. Both these functions not only manifested the communal dimension of all bishops' authority but also the profound *koinonia* between the local Churches. Expressed simply, it was the **synodical structure**, which gave each **local Church** – genuinely **apostolic** and '**catholic**', namely **integral** in itself, yet not self-sufficient – a **visible means**, by which it could be truly united with all other local Churches throughout the world. Accordingly, in the exercise of what St Cyprian of Carthage (d. 258AD) called the '**harmonious multiplicity** [*concor numerositas*]' of the college of bishops united together, the *koinonia* of all the faithful within the different local Churches was also expressed, since the bishops did not act in isolation but met in synod precisely to bear witness to and voice the faith of their respective communities.

Now, it also has to be said that insofar as the Church of God lived fully and integrally in each local eucharistic gathering – since it was the one Eucharist presided over by the one bishop in communion with

1. If one takes Australia as an example, then the local Church, for those Orthodox faithful of Greek descent but not exclusively so, is the Greek Orthodox Archdiocese of Australia, with His Eminence Archbishop Stylianos of Australia as its presiding bishop.

2. Cf. St Irenaeus of Lyons (d. 202AD) in his work, *Adv. Haer.* 4, 26, 2.

the faithful that safeguarded the **catholicity**, namely the **integrity** of each local Church – this **communion of Churches**, expressed in the synodical gathering of bishops, did **not stand above** or have **authority** over the **local Church**. Nor was each local Church to be thought as merely constituting a part of one world-wide Church governed by one universal head. However, it has to be remembered that the catholicity of a local Church could not be conceived apart from its communion with other local Churches. For this reason, **bishops coming together in council** expressed not only their '**mystical identity**' but also the **equality** and "coincidence of the local Churches with each other in the same place, i.e. 'in the *gnome* of Jesus Christ'."³ It follows, therefore, that the **significance** of the **synodical** structure of the *ekklesia* lay in its **ability** – as a result of the Holy Spirit's presence in it as we shall see – to **guarantee an identity** with the *phronema* [mind-set] of the apostolic Church, which therefore expressed the 'mind of Christ'.

Beyond its significance for visibly expressing the harmonious communion of the *Ekklesia*, **synodality** was indeed a '**sign**' of the **communal** being of God, thus serving, as the theological basis for the early Church's conciliar or synodical structures. According to **Metropolitan Maximus** (Aghiorgoussis) of Pittsburgh:

The **Holy Trinity** is a '**council**', a unity of three divine persons who are in communion with each other. Thus **conciliarity** is **inherent** in the **Church**, since the Church is also a council, an **image** and **reflection** of the 'council' of the Holy Trinity.⁴

For this reason, ecclesial synodality remains a hallmark of Orthodox ecclesiology since it sees in this structure the most authoritative expression of God's presence and *koinonia* with his Church. Affirming the indispensability of the synodical reality of the *ekklesia*, **Archbishop Stylianos** (Harkianakis) of Australia wrote quite emphatically: "**if at any time the Church were to reject from its life even for a moment the idea of the synodical system, it would cease automatically to be a Church.**"⁵ It is precisely for this reason that one of the most significant issues that must seriously be considered in contemporary Orthodox ecclesiology is to what extent the synodical structure is properly

functioning in the Church today. Consequently, our attention is turned towards identifying the **precedent** for ecclesial synodality in the New Testament to see what can be learnt, and if things should be carried out differently from what they actually are today in the current Church.

Apostolic Council in Jerusalem

The synodical mode of the Church's existence is already evident in the New Testament, specifically in the book of Acts which depicts the coming together of the apostles, elders and indeed all the faithful members of the Church to discuss a certain issue that had arisen in the New Testament Church. The **Apostolic Council of Jerusalem** (ca 49 AD) as it came to be known, depicted in Acts 15,⁶ constituted a **highly significant paradigm** for all subsequent councils in that it defined the essential criteria for reaching common decisions within the different local Churches.⁷ Now, the Council came together when "no small dissension and debate" (Acts 15:2) arose so that the **will of God** could be **discerned** to the **gathering as a whole** and not to any one isolated apostle of the Church. On this point, Bulgakov succinctly remarked: "notwithstanding all the plenitude of their power... the apostles decided all essential questions in union with the people."⁸ Now, the central issue for consideration, in brief, was the question of whether or not the practice of circumcision was a necessary public expression and presupposition for fellowship within the Christian Church. Of **significance** is the fact that, in wanting to deal with this question, it was the **entire Church** came together to **receive Paul and Barnabas** – who had come from Antioch – and **to hear their report** (cf. Acts 15:4). In this way, the importance of **bringing together the diversity** of charisms of all baptised faithful in order to decide upon an issue was seen as a fundamental **prerequisite** in the exercise of synodality within the Church.

Continuing our reading of the Lukan account of

6. The Jerusalem Council is also referred to in Gal 2:1-4. Indeed, the factual divergences in these two narratives have led biblical scholars to question the reliability of the version as related by Luke in Acts. As we shall see, however, the fundamental convergence – i.e., that of God's desire for the incorporation of Gentiles in the Church – shows a Church willed by God for the entire world, where diversity and *koinonia* would reign, as opposed to blind uniformity.

7. Cf. Jaroslav Pelikan, *Acts* (London: SCM Press, 2006), 175. With regards to the importance of the Council itself, if Breck's analysis of the literary constructions of the New Testament writings is correct, then according to his chiasmic principle, which he identified operating throughout the New Testament corpus, the climax of the narrative occurs in the middle of a text – in the case of the book of Acts, this would be the narration of the Jerusalem Council. Such a conjecture is not without substance especially if one takes into consideration the fact that before this, Acts depicted the movement of all the apostles, particularly their mission towards the Jews, whilst after this, Luke's attention turned invariably to Paul's missionary journeys to the Gentiles. Cf. John Breck, *The Shape of Biblical Language: Chiasmus in the Scriptures and Beyond* (Crestwood, NY: SVS Press, 1994).

8. Sergius Bulgakov, *The Orthodox Church* (Crestwood, NY: SVS Press, 1988), 46-47.

3. (Metropolitan) John Zizioulas, *Eucharist Bishop Church*, trans. Elizabeth Theokritoff (Brookline Massachusetts: Holy Cross Orthodox Press, 2001), 154.

4. (Metropolitan) Maximos Aghiorgoussis, 'Theological and Historical Aspects of Conciliarity: Some Propositions for Discussion', *The Greek Orthodox Theological Review* 24.1(1979): 5.

5. (Archbishop) Stylianos Harkianakis, *Infallibility of the Church*, trans. Philip Kariatlis (Sydney: St Andrew's Press, 2008), 129. In his 2008 keynote address at the 10th Clergy-Laity Congress of the Greek Orthodox Archdiocese of Australia, His Eminence wrote: "if the institution of the synod is not respected with fear of God, both in terms of its structure (precisely as established by the teachings of the apostles and fathers with specific sacred canons during the first common Christian millennium) then the whole teaching concerning the church becomes falsified in its fundamental principles, in which case we no longer have pure Orthodox ecclesiology, nor of course a Christian more of living." Address published in *To Vema Tis Ekklesias* Feb(2008): 4.

**ADDRESS OF HIS EMINENCE ARCHBISHOP STYLIANOS
FOR THE COMMENCEMENT OF THE LAW TERM FOR 2007**

Sydney February 5, 2008

*Your Honour, the Chief Justice & Mrs Spigelman,
Έντιμότατε κ. Χατζηστέργο, Γενικέ Εισαγγελεῦ καί
Υπουργέ Δικαιοσύνης,
Κε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,
Λοιποὶ Πρόεδροι Δικαστηρίων καί διάφοροι Λειτουργοί
τοῦ Νομικοῦ Ἐπαγγέλματος,
Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς,
Ἀδελφαί καί Ἀδελφοί,*

Ἐκ μέρους τῆς Μονίμου Ἐπιτροπῆς τῶν Κανονικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Αὐστραλίας (SCCOCA) καί τοῦ ταπεινοῦ μου προσώπου, ἀπευθύνω πρὸς ὅλους σας θερμότητα καλωσόρισμα.

Εἴμαστε ὅλοι ἐνθουσιασμένοι γιὰ τό προνόμιο ποῦ μᾶς δίδεται νά συναντηθοῦμε, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, εἰς τόν Ἱ. Καθεδρικό Ναό τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας, καί τοῦτο ὄχι μόνο γιὰ νά προσευχηθοῦμε ἐπ' εὐκαιρία τῆς Ἐνάρξεως τοῦ νέου Δικαστικοῦ μας Ἔτους, ἀλλά συγχρόνως καί γιὰ νά ἀκούσωμε μέ τήν δέουσα ὑπακοή τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἔχει διατυπωθεῖ εἰς τό ἱ. Εὐαγγέλιο τοῦ κοινοῦ Κυρίου μας.

Εἶναι τό ὄντως πολύ χαρακτηριστικοί οἱ κίνδυνοι καί τά διλήμματα, τά ὁποῖα ἐνδέχεται νά ἀντιμετωπίσει τό Νομικό ἐπάγγελμα εἰς τό σύνολό του (τῶν Δικαστικῶν συμπεριλαμβανομένων), εἰς τήν προσπάθειά των νά ὑπηρετήσουν τίς ἀνάγκες τῆς Κοινωνίας.

Ἰδιαίτερος στούς δικούς μας καιρούς, κατά τούς ὁποίους ὅλοι οἱ θεσμοί διέρχονται μιὰ ἔκπτωσι πρὸς σφαλερές νοσοτροπίες καί τακτικές, θά ἔπρεπε νά διαβάζωμε ξανά καί ξανά τό χωρίο τοῦ Εὐαγγελίου, τό ὁποῖο μόλις ἀκούσαμε.

Δέν εἶναι ἄνευ σημασίας τό γεγονός ὅτι ὁ πρωταγωνιστής, ὁ ὁποῖος θέτει ἐρωτήματα εἰς τόν Κύριον «πειράζων Αὐτόν», ἦτο «Νομικός».

*Your Honour, the Chief Justice and Mrs Spigelman
The Hon. John Hatzistergos, Attorney General and Minister
for Justice
The Hon. Vasilios Tolios, Consul General of Greece
Other Judges and Members of Judiciary
Various Servants of the Law Profession
Reverend Clergy
Sisters and Brothers,*

On behalf of the Standing Conference of Canonical Orthodox Churches in Australia (S.C.C.O.C.A.) and my humble person, I extend a very warm welcome to all of you.

We are all delighted to have the privilege of gathering once again in this Holy Cathedral of our Archdiocese, not only to pray together, but at the same time listen, in dedicated obedience, to the word of God as it is expressed in the Gospel of our common Lord, on the occasion of the commencement of our new Legal Term.

It is indeed most indicative of the **dangers** and **dilemmas** that the law profession as a whole may face – including the judiciary also – while serving the needs of society.

Particularly in our time when all institutions are experiencing a decline towards an erroneous mentality or tactics, we should read again and again the passage of the Gospel which we just heard.

It is not without significance that the protagonist who asks our Lord the questions, in order to test Him, was a lawyer.

A lawyer, as we know, is a professional person who believes in most cases that he (or she) knows better than others how to resolve problems or reply to questions.

the Apostolic Council, we discover that this **plenary gathering** was followed by **extensive discussion specifically** by the **apostles** and **elders** (cf. Acts 15:6) whose role it was to discern the mind of the whole body of the Church so that all could be “**of one accord** [ὁμοθυμαδόν]” (Acts 15:25). Applied to our current situation, we can conclude unequivocally that all major issues affecting the Church as a whole today must be dealt with synodically in which **all** the bishops of all local Churches are present giving witness to the respective faith of the communities. Furthermore, we learn that the apostolic meeting was drawn to a close with the **promulgation** of a **decision** – to **send a delegation** and **letter to Antioch** – which, according to Luke, was **reached** in **consensus** not only with the apostles, elders and the entire Church, but also with

the divine intervention of the Holy Spirit – “**it has seemed good to the Holy Spirit and to us**” (Acts 15: 22 & cf. 15:28). This phrase clearly underlines the divine-human dynamism at work within the New Testament Church when formulating God’s decrees. Clearly, therefore, this highlights the communal exercise of authority, underscoring not only the necessary mutual responsibility of all members amongst themselves within the Church as a whole, but most importantly, the synergy, in such synodical gatherings between God and the faith community. *Having briefly established the fact that God was genuinely present amongst His Ekklesia, when all bishops met together within a synodical context, it remains, in the following article to further consider its significance as the decisive paradigm for the Church’s communal mode of existence.*

Ένας Νομικός, όπως γνωρίζουμε, είναι ο επαγγελματίας που πιστεύει εις τις περισσότερες περιπτώσεις, ότι (αυτός ή αυτή) γνωρίζει καλύτερα από τους άλλους πώς να λύνει προβλήματα ή πώς να απαντά σε έρωτήσεις.

Ευγλωττία και **γνώση** πηγαίνουν χέρι-χέρι στην περιπτώση, ως εάν ένα πρόσωπο ήταν σε θέση να «χωρέσει» ολόκληρη την αλήθεια και ολόκληρη την πραγματικότητα.

Και εν τούτοις, όσο αυτή ή αυτοπεποίθηση του Νομικού αφορά μόνο σε **κοσμικά** και **παροδικά** πράγματα και συνθήκες, δεν θα μπορούσε ασφαλώς κανείς να κατηγορήσει ένα τέτοιο υπηρέτη του Νόμου.

Το πρόβλημα προκύπτει μόνο από την στιγμή που, όπως ο Νομικός του σημερινού Αναγνώσματος έχει την **φιλοδοξία** να τακτοποιήσει όχι μόνο κατά κόσμον δυσχέρειες, αλλά μάλλον την **απαίτηση** να λάβει ως επιβράβευση, ούτε λίγο ούτε πολύ, την κληρονομία της αιώνιου ζωής.

Είναι πάντως πολύ παρήγορο και συγχρόνως έποικοδομητικό για όλους μας, τό ότι βλέπουμε μέ πόση ύπομονή ο Κύριος απαντά εις τά έρωτήματα του πειράζοντος Νομικού. Αντί να του αναπτύξει επεξηγηματικές θεωρίες, ο Χριστός έφιστά άμέσως την προσοχή του στό **συγκεκριμένο** ανθρώπινο πρόσωπο, τό όποιο τόσο συχνά καθίσταται τό θύμα στην σκληρή Κοινωνία μας.

Μ' αυτό τόν τρόπο, δίδει ο Κύριος την πλέον άποστομωτική άπάντηση στην ύποκρισία όλων εκείνων, οί όποιοι προσποιούνται ότι δεν γνωρίζουν ποιός είναι ο **πλησίον**, παρά τό γεγονός ότι (τουλάχιστον εκ πείρας) καθένας μας γνωρίζει, ότι όλοι είμεθα εκτεθειμένοι στις ίδιες ανάγκες.

Ακόμη όμως πίο σπουδαίο –για μās τούς Χριστιανούς– είναι τό γεγονός ότι ο Κύριος δεν απαιτεί μόνο να «**γνωρίζουμε**», αλλά συγχρόνως και να «**πράττουμε**» αναλόγως ό,τι είναι αναγκαίο σε κάθε περίπτωση.

Τό «να γνωρίζει κάποιος» (to know how), καμμιά φορά καταντά εμπόδιο στην έν κοινωνία συνύπαρξής μας στην σημερινή κοινωνία, εάν δεν άσκούμε την δύναμη της γνώσεως και για τά δύο, δηλ. να **παρηγορήσουμε** άφ' ενός και να **βοηθήσουμε** άφ' έτέρου τόν γείτονά μας να βγει από την άγωνία και τόν πόνο του, όπως έπραξε ο καλός Σαμαρείτης.

Αδελφαί και Αδελφοί,

Δέν θά μπορούσαμε να περιμένουμε περισσότερα μαθήματα και παραινέσεις από τό σημερινό Αναγνώσμα του λόγου του Θεού.

Ειλικρινά σας ευχαριστώ για την παρουσία σας άπόψε, και άς έλπίσουμε ότι ο κοινός μας Κύριος δεν θά παύσει να μās ενισχύει και να μās καθοδηγεί εις τό να άντιμετωπίσουμε τις συνθήκες υπό τις όποιες καλούμεθα να ζήσουμε και μέ τό νέο Έτος.

Ιδιαίτερος προσευχόμεθα την ώρα αυτή διά τόν Αρχιδικαστή (Νέας Νοτίου Ουαλίας), διά τόν Γεν. Εισαγγελέα και Υπουργό Δικαιοσύνης, δι' όλους τούς Προέδρους Δικαστηρίων και τούς λοιπούς Δικαστές, διά τις οικογένειές των, όσο και δι' όλους τούς λειτουργούς του Νόμου, ώστε να έχουν ένα άληθώς εύλογημένο νέο Δικαστικό Έτος.
Αμήν.

Eloquence and **knowledge** go hand in hand, as if one person can embrace the whole truth and reality.

And yet, as long as this self-confidence of the lawyer deals with **secular** and **temporary** matters and conditions, one of course would not blame such a servant of Law.

The problem arises from the moment that the lawyer of today's reading had not only the **ambition** to settle temporary difficulties, but rather the **demand** to receive as a reward no more and no less than the inheritance of **eternal life!**

It is very comforting and, at the same time, edifying for all of us to see here the patience with which the Lord answers the questions of such a lawyer. Instead of giving him theoretical explanations, Christ immediately draws (the) attention to the **concrete** human person, who so often becomes the victim of a cruel society.

In so doing, he gives the most striking response to the hypocrisy of all those who pretend not to know who their **neighbour** is, although (out of experience at least), each of us should know that we all are exposed to the same needs.

More importantly, it is at least for us Christians very important to note that the Lord does not demand from us only to '**know**', but at the same time to '**do**' accordingly whatever is necessary in each case.

"To know **how**" becomes sometime an **obstacle** in our social co-existence in today's society if we do not exercise the power of knowledge to both **relieve** and **assist** our neighbour to come out of his agony and pain, as the Good Samaritan has done.

Sisters and brothers, we could not expect more lessons and admonitions from today's reading.

I thank you indeed for your attention and presence this evening, and let us hope that our common Lord will not cease to strengthen and guide us how to face the conditions in which we are called to live also in the New Year.

We especially pray at this time for the Chief Justice, the Attorney-General, all Judges and members of the judiciary, their families, as well as all servants of Law, that they might have a truly blessed new Law Term.

Amen.

Από την καθιερωμένη Δοξολογία επί τη Έναρξει του Νέου Δικαστικού Έτους εις τόν Καθεδρικό μας Ναόν (Σόδνεϋ 5-2-08).

St Andrew's Greek Orthodox Theological College

Official Opening of the Academic Year 2008

Thursday 14th February marked the official opening of the academic year at St Andrew's Greek Orthodox Theological College. For the twenty-third consecutive year, the traditional Doxology Service was celebrated in the College Chapel of St John the Evangelist and Theologian, presided over by the Dean His Eminence Archbishop Stylianos of Australia. Faculty members, staff, alumni, students and guests joined in the chorus of chant which resonated from the small chapel on a mild Sydney day.

At the conclusion of the Doxology, His Eminence welcomed everyone and reflected briefly on the key mission of the Theological College, namely the preparation of 'servants' of the Lord and of His Gospel. The themes of service, humility, ethos, tradition, *phronema*, awe before God, and due care in the proclamation of the Gospel imbued the message of His Eminence. The person undertaking this ministry, he noted, must also be striving to purify themselves, seeking God's mercy continually. The Archbishop also expressed the perennial hope of the Church that all seminarian students would proceed one day to serve in the ordained priesthood, and before the holy altar, as the ideal fulfillment of their theological education and training at St Andrew's.

His Eminence warmly welcomed the three new first year students, all from Melbourne: Theodoros Dimitriou, Menelaos Hatzoglou, and Leonidas Ioannou. He also welcomed Associate Professor Gerard Moore, Director of Research with the Sydney College of Divinity, as well as ex-

pressing his deep appreciation for the collaboration of the NSW Bible Society, represented by Mr Nick Cole, which each year kindly donates a copy of the critical edition of the Greek New Testament to every new student. The customary group photograph in the courtyard of the College was followed by a luncheon generously prepared by the tireless ladies' auxiliary of the Archdiocese.

St Andrew's Greek Orthodox Theological College is a full member institution of the Sydney College of Divinity and delivers civilly accredited tertiary degrees and awards. It currently serves fifteen seminarian students as well as twenty-four students engaged in graduate-level and elective theological studies. For more information about Orthodox Christian theological education please visit the college website at www.sagotc.edu.au or contact the Registrar on (02) 9319 6145.

Η καθιερωμένη Δοξολογία για την έναρξη του Νέου Ακαδημαϊκού έτους 2008 της Θεολογικής μας Σχολής του Αποστόλου Ανδρέου. Ο Κοσμήτωρ της Σχολής Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Στυλιανός κατά την τελετή (άνω) και είς μίαν αναμνηστικήν φωτογραφίαν μετά των Διδασκόντων και διδασκομένων και του λοιπού προσωπικού της Σχολής (κάτω) (14-2-08).

Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνηση του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Στυλιανού

Κατά τόν μήνα Φεβρουάριον ὁ Σεβασμιώτατος:

– Εδέχθη τόν κ. Ιω. Δεμερτζίδη εἰς τὰ ἐν Μελβούρνη Γραφεῖα καί ἐκτιμήσας τήν εἰλικρινή μεταμέλειά του, διά παλαιότερα προβλήματα πού ἐδημιούργει μαζί μέ ἄλλους, ὑπό τήν ἀπό τηλεφώνου καί δι' ἀλληλογραφίας ψυχοφθόρο παρέμβαση εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά πράγματα τῆς Αὐστραλίας, ἐκ μέρους τοῦ τότε Μητροπ. Φλωρίνης Αὐγουστίνου, συνεχώρησε τόν ἐν λόγῳ συμπάροικο.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg. Ἐπικολούθησε ἑόρτιο δεῖπνο, εἰς τό ὅποιο παρεκάθησαν ὁ Θεοφ. Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ, οἱ παρόντες Κληρικοί καί λαϊκοί Ἐπιτελικοί συνεργάται, καθώς καί οἱ δύο ἐπίσημοι Ὁμιληταί τῆς 10^{ης} Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως κ.κ. Γιάννης Μαρίνος καί Δημ. Μαυρόπουλος μετά τῆς συζύγου του Ἀγγελικῆς (1-2-08).

– Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε εἰς Ἱ. Ν. Αγ. Εὐσταθίου South Melbourne (3-2-08).

– Παρηκολούθησε τήν ὁμιλία τοῦ κ. Γ. Μαρίνου εἰς Ἅγ. Βασιλεῖον Brunswick, μέ θέμα «*Τά ἐντράπελα τῆς Νομοθεσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους*». Ἐπικολούθησε ἄκρως ἐνδιαφέρουσα συζήτηση, ἐν τέλει δέ παρετέθη εἰς τούς ἐπίσημους τιμητικό Δεῖπνο (4-2-08).

– Παρέστη εἰς τήν Τελετή τοῦ καθιερωμένου ἑορτασμοῦ τοῦ νέου Δικαστικοῦ ἔτους Ν.Ν.Ο., παρουσία τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Ιω. Χατζηστέρου, τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ κ. James Sprigelman καί πολλῶν Προέδρων διαφόρων Δικαστηρίων, καθώς καί Δικαστῶν, Δικηγόρων καί Συμβολαιογράφων. (Ἡ σχετική ὁμιλία ἐν τῷ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῶ, δημοσιεύεται εἰς ἄλλη σελίδα τῆς παρουσίας ἐκδόσεως). Μετά τήν Δεξίωση εἰς τήν Αἶθουσα Τελετῶν καί τήν σύντομη ὁμιλία τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ καί τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ὁ ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου κ. Μ. Διαμαντῆς εὐχαρίστησε τούς παρευρισκομένους.

Χρῆ Τελετάρχου ἐξετέλεσεν ὁ ἐκ τῶν Νομικῶν Συμβούλων τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου, Δικηγόρος κ. Ἰορδάνης Ἰορδανίδης (5-2-08).

– Εδέχθη τόν Πρωτοπρ. π. Στυλ. Σκούτα, Ἱερατικῶς Προϊστάμενον καί τόν κ. Ἥλ. Οἰκονόμου, Πρόεδρο τῆς Ἐνορίας Αγ. Σπυριδῶνος Kingsford, διά συνεργασίαν ἐπί καιρίων ζητημάτων τῆς Ἐνορίας καί τοῦ ἐν αὐτῇ ὁμωνύμου Ἡμερησίου Κολλεγίου, ἰδιαίτερος δέ ὡς πρός τās προγραμματισθεῖσας Ἐκδηλώσεις τῶν Ἑορτασμῶν, 50ετίας μὲν διά τήν Ἐνορία, 25ετίας δέ διά τό Κολλέγιον (11-2-08).

– Ἐν ἐκτιμήσει τῆς μεγάλης σπουδαιότητος πού εἶχε ἡ γενναία ἀπόφαση τοῦ νέου Πρωθυπουργοῦ τῆς Αὐστραλίας κ. Kevin Rudd, νά ζητήσει συγγνώμη ἐκ μέρους ὀλοκλήρου τοῦ σημερινοῦ Αὐστραλιανοῦ ἔθνους ἀπό τούς γηγενεῖς Αὐστραλοῦς (Aborigines), ἰδιαίτερος δέ ἀπό τήν λεγόμενη «κλεμμένη γενιά», ἀπήρθυνε συγχαρητήρια ἐπιστολή πρός τόν κ. Πρωθυπουργό, εὐχηθεῖς νά συμβάλει ἡ ἐν λόγῳ ἐπίσημη χειρονομία ὄχι μόνον εἰς τήν ρητορική βαθυτέρα συμφιλίωση, ἀλλά καί σέ καθολικώτερη ἀναγέννηση ὄλων, εἰς τό πνεῦμα τῆς «Ἰσοπολιτείας» καί τοῦ «Πολυπολιτισμοῦ». Χαρακτηριστικό τῆς ἐν προκειμένῳ ἐπιτυχίας, ἦταν τό γεγονός, ὅτι ἀπό τούς διατελέσαντες Πρωθυπουργούς κατά τίς τελευταῖες δεκαετίες, παρέστησαν ὄχι μόνον οἱ

Ἐργατικοί κ.κ. Whitlam, Hawke, Keating, ἀλλά καί Fraser, μέ ἀπόντα μόνον τόν κ. John Howard, ὁ ὅποιος διέβλεπε μάλλον προβλήματα παρά βελτίωση τῶν σχέσεων, ἀπό τήν ἐπιμονή τῶν γηγενῶν νά ζητηθεῖ δημοσία ἡ ἐν λόγῳ συγγνώμη.

Κατά τήν Ἐναρξη τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, προέστη τῆς καθιερωμένης ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τοῦ Αγ. Ἰωάννου Ἀκολουθίας (13/14-2-08).

– Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε εἰς Ἱ. Ν. Ταξιαρχῶν Crows Nest (17-2-08).

– Εδέχθη τήν κα Εὐτυχία Σαββαΐδου, θυγατέρα τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἱερατεύοντος π. Νικ. Δήμου.

– Εδέχθη τήν κα Εὐα Green (18-2-08).

– Ἀρχισε τās παραδόσεις του εἰς τό Α' ἔτος τῆς ἐφετεινῆς Ἀκαδημαϊκῆς χρονιάς, εἰς τό μάθημα «*Εἰσαγωγή εἰς τήν Θεολογία*».

Ἐδέχθη τόν ἐκ τῶν ἀριστούχων ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς κ. Ἀντώνη Πικάρντι, καί εἶχε μετ' αὐτοῦ ἐκτενῆ συνομιλία διά περαιτέρω σπουδᾶς εἰς τό Πανεπιστήμιο, μέ προοπτική πάντοτε τήν Ἱερωσύνη καί πλήρη ἀφιέρωση εἰς τό ἱερό Ὀφισιαστήριον καί τήν Θεολογία.

Ἐλαβε θερμό συγχαρητήριο γράμμα ἀπό τόν Associate Professor Gerard Moore, Διευθυντήν Προγραμμάτων Ἐρεῦνης εἰς τό Sydney College of Divinity, σχετικῶς μέ τήν ἤδη κυκλοφορηθεῖσα εἰς τήν Ἀγγλική μετάφραση Διδακτορική Διατριβή «*Περί τό ἀλάθητον τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Θεολογία*». Τά ἐν λόγῳ συγχαρητήρια, ὁ Professor Moore ἐκονοποίησε ἐπισημῶς καί εἰς τήν νέα Κοσμήτορα τοῦ Sydney College of Divinity κα Diane Speed, ἡ ὅποια μέ τήν σειρά της συνεχάρει ἐγγράφως (19-2-08).

– Εδέχθη τόν Ἀρχιερατικόν Ἐπίτροπο Κουησλάνδης, Οἰκον. π. Δημ. Τσάκα καί τόν Πρόεδρο τῆς Ἐνορίας/Κοινότητος Αγ. Γεωργίου Βρισβάνης κ. Δημ. Γεωργίου, καί εἶχε μετ' αὐτῶν συζήτηση ἐπί διαφόρων θεμάτων ἀφορῶντων τήν ἐν λόγῳ Ἐνορία/Κοινότητα (21-2-08).

– Καλωσῶρισε τόν ἐξ Ἀμερικῆς διεθνῶς γνωστό Συγγραφέα-Δημοσιογράφο κ. Ν. Γκατζογιάννη, συνοδευόμενον ὑπό τοῦ Προέδρου τοῦ Πανηπειρωτικοῦ Συλλόγου Ν.Ν.Ο. κ. Γ. Βελλῆ, καί εἶχε μετ' αὐτῶν ἐποικοδομητική συζήτηση ἐπί διαφόρων θεμάτων, ἐκράτησε δέ αὐτούς εἰς τήν κοινή μεσημβρινή τράπεζα.

Ἐδέχθη ἐθιμοτυπική ἐπίσκεψη τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως Ν.Ν.Ο. κ. Barry O' Farrell.

Τό βράδυ, συνοδευόμενος ἀπό τόν Θεοφ. Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ καί τόν Διάκονο π. Στ. Ἰβανό, παρέστη εἰς τό Ἐπίσημο Δεῖπνο τό ὅποιο ἐδόθη εἰς τό LE MONTAGE Function Centre, ἐπ' εὐκαιρία τῶν Ἑορτασμῶν 50ετίας τῆς Ἐνορίας/Κοινότητος Αγ. Σπυριδῶνος, 25ετίας δέ ἀπό τῆς λειτουργίας τοῦ ἐν αὐτῇ Ἡμερησίου Διγλώσσου Κολλεγίου, μέ σκοπό τήν συλλογή χρημάτων γιά τήν προώθηση καί ἀνάπτυξη περαιτέρω προγραμμάτων τοῦ Κολλεγίου (22-2-08).

– Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε εἰς Ἱ. Ν. Αγ. Σοφίας Darlinghurst. Ἀκολουθῶς εὐλόγησε τόν Γάμο τοῦ Ἀνδρέα Ἀντωνίου μετά τῆς Βαλοάμωσ, θυγατρὸς τοῦ Πρωτοπρ. π. Στυλ. Σκούτα (24-2-08).

– Εδέχθη τόν ἐκ Χανίων Κρήτης κ. Μιχ. Κερδέλα μετά τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαργαρίτας ἐπισκεπτομένους τήν Αὐστραλία καί ἐκράτησε αὐτούς εἰς τήν κοινή τράπεζα (25-2-08).

–Εδέχθη τόν Ἱεροψάλτην κ. Νεκτάριον Ἰωάννου, καί εἶχε μετ’ αὐτοῦ συζήτηση σχετικῶς μέ τήν περαιτέρω διακονίαν του εἰς τήν Ἐκκλησίαν (26-2-08).

–Ὑπεδέχθη προσκυνηματική ομάδα πιστῶν ἐκ τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Θεοφανείων Frankston (Vic.), οἱ ὅποιοι, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἱερατ. Προϊστάμενόν των π. Δούκα Γεωργαλά, ἐξεναγήθησαν εἰς τίς διάφορες ἐγκαταστάσεις τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἰδιαίτερως.

Ἐδέχθη τόν Οἶκον. π. Ν. Μαρκέτον καί τόν Πρεσβ. π. Ἀθαν. Γιάτσιον, ἐκ τῆς Ἑνορίας Ἀγ. Αἰκατερίνης Mascot (27-2-08).

–Εδέχθη τόν Ἀρχιμ. π. Δαμασκηνόν, Ἐξομολόγον ἐξ Ἁγίου Ὁρους, εἶχε δέ μετ’ αὐτοῦ ἐνδιαφέρουσα συζήτηση ἐπί διαφορῶν πνευματικῶν θεμάτων (29-2-08).

Ἀκόμη ἓνα στιγμιότυπο ἀπό τήν Δοξολογίαν ἐπί τῇ Ἐνάρξει τοῦ Νέου Δικαστικοῦ Ἔτους εἰς τόν Καθεδρῖκόν μας Ναόν. Διακρίνονται: ὁ Γενικός Εἰσαγγελεὺς καί Ὑπουργός Δικαιοσύνης ΝΝΟ κ. Χατζηστέργος, τό Ἀνώτατο Δικαστικό Σώμα, Προέδροι Δικαστηρίων καί Νομικοί, μέλη τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου καί πλήθος κόσμος (Σύδνεϋ 5-2-08).

Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Κατά τόν μῆνα Φεβρουάριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Μετέβη εἰς τό Γενικό Προξενεῖο τοῦ Σύδνεϋ, ὅπου υπέγραψε ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, εἰς τό βιβλίον συλλυπητηρίων τό ὅποιον ἠνοιχθή, διά τόν θάνατον τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδούλου (1-2-08).

–Παρέστη εἰς τήν ἐν τῷ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῶ Ἐιδικήν Ἀκολουθίαν, ἐπί τῇ Ἐνάρξει τοῦ Δικαστικοῦ Ἔτους, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανοῦ (5-2-08).

–Προέπεμψε εἰς τό ἀεροδρόμιον τοὺς ἀναχωροῦντας διά τήν Γενέτειραν Ἐπισκέπτας ὁμιλητάς ἐξ Ἑλλάδος, εἰς τήν 10^{ην} Κληρικολαϊκῆν Συνέλευσιν, κ.κ. Ἰωάννην Μαρίνον καί τό ζεῦγος Δημητρίου καί Ἀγγελικῆς Μαυροπούλου (7-2-08).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Wollongong (10-2-08).

–Ἐἶχε εἰδική σύσκεψη μέ τοὺς νεωτέρους Ἀγγλομαθεῖς κληρικούς, οἱ ὅποιοι ἐπιλαμβάνονται τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου εἰς τὰ Πανεπιστήμια τοῦ Σύδνεϋ καί ὀργανώνουν τήν καθ’ ἑβδομάδα θ. Λειτουργίαν τοῦ Σαββάτου εἰς τήν ἀγγλική γλῶσσα (11-2-08).

–Προήδρυσσε συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Φιλιππώχου (12-2-08).

–Ἐκ μέρους τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καλωσώρισε τοὺς

Πρωτοτεῖς Φοιτητάς τῆς Σχολῆς καί τοὺς ἐνημέρωσε διά τοὺς Κανονισμούς καί τό ὅλον Πρόγραμμα τῆς Σχολῆς.

Ἐἶχε συνάντηση μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἑρανοῦς Ἐπιτροπῆς τῆς ὑπὸ ἴδρυσιν Ἑνορίας τοῦ Central Coast καί ἐπιθεώρησαν τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Ἀθανασίου Rookwood, εἰς τό πρότυπο καί τό μέγεθος τοῦ ὁποίου θά κτισθεῖ ὁ νέος εἰς τήν Ἑνορίαν των Ἱερός Ναός (13-2-08).

–Παρέστη εἰς τήν ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Δοξολογίαν, ἐπί τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ Ἔτους τῆς Σχολῆς, καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς τήν κοινὴν τράπεζαν μετὰ τῶν Καθηγητῶν καί τῶν Φοιτητῶν.

Μετὰ ταῦτα, παρεκάθησεν μετὰ τῶν Καθηγητῶν εἰς Συνεδρίασιν, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Dr Gerald Moore (14-2-08).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Κων/νου καί Ἐλένης Newtown 17-2-08).

–Ἐἶχε εἰδικὴν συνάντησιν μετὰ τῶν Δικηγόρων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς κ.κ. Μ. Διαμαντῆ καί Ν. Ραρρας, εἰς τήν ὁποίαν παρέστησαν οἱ κ.κ. Τ. Τζαβάρας, Ἰωάν. Τομαράς καί Π. Κουντούρης (18-2-08).

–Παρεκάθησεν εἰς τήν Συνεδρίασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῶν Γηροκομείων-Γηριατρείων τῆς Βασιλειάδος (19-2-08).

–Ἐδέχθη τόν Ἀρχιερατικόν Ἐπίτροπον Κουηνσλάνδης Αἰδ. Οἶκον. π. Δημ. Τσάκα μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἀγ. Γεωργίου Βρισβάνης κ. Δημ. Γεωργίου (21-2-08).

–Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τόν ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Dr John Lee.

Συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον παρεκάθησεν εἰς τό Ἐπίσημο Δείπνον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἀγ. Σπυρίδωνος Kingsford, ἐπ’ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 50 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἰδρύσεως τῆς Ἑνορίας καί 25 ἐτῶν ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἡμερησίου Κολλεγίου (22-2-08).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Γερασίμου Leichhardt καί ἐτέλεσε τό μνημόσυνο τῆς ἀειμνήστου Ἐλένης Δρίβα, μητρὸς τοῦ ἐκ τῶν Μελῶν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου κ. Γεωργίου Δρίβα (24-2-08).

–Προήδρυσσε συνεδριάσεως τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς καί συνεζήτησαν τὰ θέματα τοῦ Ἑορτασμοῦ τῆς Ἑθνικῆς μας Ἐπετείου τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821 (25-2-08).

–Ἐπεσκέφθη τὴν Ἑνορία-Κοινότητα Ἁγίων Πάντων Belmore, ὅπου εἶχε σύσκεψιν μετὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου π. Χρήστου, τοῦ Προέδρου κ. Πολυκάρπου Κουρούση καί τοῦ Μηχανικοῦ-Ἀρχιτέκτονος κ. Αγγέλου Κανταλέπα, σχετικῶς μέ τὰ περὶ τόν Ἱ. Ναόν κτίσματα καί πῶς δύναται νὰ ἀξιοποιηθῶν πρὸς ὄφελος τοῦ Ἱ. Ναοῦ καί τοῦ νεοανεγειρομένου Δημοτικοῦ Σχολείου (26-2-08).

Β’ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ

Κατά τόν μῆνα Φεβρουάριον, ὁ Θεοφιλέστατος:

–Κατὰ τόν πανηγυρῖκόν Ἑσπερινόν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg εἰς τόν ὅποιον ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Στυλιανός, παρέστη συμπροσευχόμενος εἰς τό Ἱερό Βῆμα. Μετὰ τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ διένειμε μέ τόν Σεβασμιώτατον τόν ἄρτον καί παρεκάθησε μετ’ αὐτοῦ εἰς δείπνον τῆς Φιλοπτώχου εἰς τήν αἴθουσα παραπλεύρως τοῦ Ἱ. Ναοῦ (1-2-08).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ.

Ναόν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg καί τήν μεσημβρίαν παρεκάθησεν εἰς τράπεζαν εἰς τήν αἶθουσα παραπλευρῶς τοῦ Ἱ. Ναοῦ (2-2-08).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Coburg καί ἐν συνεχείᾳ εἰς τό Coburg Lake, Murray Road, Coburg, ἐκήρυξεν ἐπισημῶς τήν ἑναρξιν τοῦ ἐτησίου Φέστιβαλ τῆς Ἑνορίας καί παρεκάθησεν εἰς τράπεζαν μετὰ τῶν ἐπισημῶν.

Παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου καί τῶν ἐξ Ἑλλάδος ἐπισκεπτῶν μας κ. κ. Ἰωάννου Μαρίνου, Δημοσιογράφου καί τῆς Εὐρωβουλευτοῦ καί Δημητρίου Μαυροπούλου, θεολόγου καί ἐκδότου μετὰ τῆς συζύγου του Ἀγγελικῆς καί τῶν κ.κ. Κωνσταντίνου Κόντη καί Κωνσταντίνου Γούλα καί τῆς συζύγου του Γενοβέφας εἰς τήν ταβέρνα ΓΙΑΝΝΗΣ (3-2-08).

–Παρέστη μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τήν ὁμιλίαν τοῦ κ. Ἰωάννου Μαρίνου μέ θέμα «Τά Εὐτράπελα τῆς Νομοθεσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους», ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τήν αἶθουσα τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Brunswick καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησε μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου καί τῶν ἐπισημῶν μας εἰς δεῖπνον παρατεθέν ὑπό τῆς Φιλοπτώχου τοῦ ἐν λόγῳ Ἱ. Ναοῦ (4-2-08).

–Μετὰ τοῦ κ. Δήμου Νικολάου, προέπεμψεν εἰς τό ἀεροδρόμιον τόν Σεβασμιώτατον μετὰ τῶν ἐπισκεπτῶν διά Σύνδνεῦ (5-2-08).

–Ἐδέχθη τόν κ. Παναγιώτην Πάτσην. Διαχειριστήν τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Preston καί συνηργάστη μετ’ αὐτοῦ ἐπί θεμάτων τοῦ Κολλεγίου.

Ἐν συνεχείᾳ ἐδέχθη τόν αἰδ. π. Αντώνιον Βανικιώτην καί τοῦ ἀνεκοίωσε τήν μετὰθεσί του ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου North Altona.

Ἐδέχθη τόν κ. Λεωνίδα Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ἐζήτησε τήν εὐχὴν του ἀναχωρῶν διά τήν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου εἰς Σύνδνεῦ.

Ἐδέχθη τούς κ. κ. Αντώνιον Τσουρδαλάκη, Νικόλαον Κουκουβιτάκη καί Ἰωάννην Νικολακάκη, οἱ ὁποῖοι τόν ἐνημέρωσαν περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δύο κρητικῶν σωματείων Παγκρητίου καί Ἀδελφότητος Ρεθεμνιωτῶν. Τούς συνεχάρη καί εὐχήθη τὰ δέοντα (7-2-08).

–Ἐδέχθη τόν αἰδεσιμολ. π. Ἐμμανουήλ Λυκοπάντην καί συνεζήτησε μετ’ αὐτοῦ θέματα ἔχοντα σχέσιν μέ τό Βικτωριανό Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἐδέχθη τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἑνορίας-Κοινότητος τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου North Altona καί τούς ἐπαρουσίασε καί συνέστησε τόν νέον ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ ναοῦ αἰδεσιμολ. π. Αντώνιον Βανικιώτην.

Ἐδέχθη τόν κ. Θεόδωρον Δημητρίου ὅστις μεταβαίνει εἰς Σύνδνεῦ διά τήν Θεολογικὴν Σχολὴν καί τοῦ εὐχήθη καλὴν πρόοδον (8-2-08).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατὰ τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Templestowe. Μετὰ τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον τῆς Φιλοπτώχου εἰς τήν αἶθουσαν ὀπισθεν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ (9-2-08).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Templestowe παρουσία πλήθους πιστῶν. Μετὰ τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἡ Φιλόπτωχος παρέθεσε γεῦμα εἰς τήν αἶθουσαν ὀπισθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ (10-2-08).

–Ἐδέχθη τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνορίας τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh καί τούς ἐπαρουσίασε καί συνέστησε τόν νέον ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ ναοῦ αἰδεσιμολ. π. Παναγιώτην Ζουμπούλην (11-2-08).

–Μετέβη μέ τόν αἰδεσιμολ. π. Χρῆστο Δημολιάνην εἰς τό Κολλέγιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Preston καί ἐτέλεσε τόν Ἀγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐναρξί τῶν μαθημάτων τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους. Εἰς τόν Ἀγιασμόν ἔλαβαν μέρος καί οἱ πατέρες Σπυριδῶν Βανδώρος, Σπυριδῶν Μπόνιας, Εὐμένιος Βασιλόπουλος, Διονύσιος Ράλλης καί ὁ διάκονος Μανασσῆς, ὠμίλησεν καταλλήλως πρὸς τοὺς μαθητὰς καί διδασκάλους καί διεβίβασε τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἐδέχθη τοὺς φοιτητὰς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου κ. κ. Βασίλειον Μανάβαν καί Χρῆστον Μανевски ἐπιστρέφοντας εἰς Σύνδνεῦ διά τήν ἑναρξιν τῶν μαθημάτων (12-2-08).

–Βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Πανσο. Αρχιμ. π. Ἰακώβου Τσιγκούνη καί τῶν αἰδ. π. Χαραλάμπους Πυρέλη, Παναγιώτου Ζουμπούλη καί Ἰερομ. π. Εὐμενίου Βασιλοπούλου, ἐτέλεσε τόν Ἀγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐναρξί τῶν μαθημάτων τοῦ Κολλεγίου τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Oakleigh, ὠμίλησε καταλλήλως πρὸς τοὺς μαθητὰς καί διδασκάλους καί διεβίβασε πρὸς αὐτοὺς τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (13-2-08).

–Ἀνεχώρησε ἀεροπορικῶς μεταβαίνων διά Hobart Τασμανίας, ὅπου ἐγένετο δεκτός εἰς τό ἀεροδρόμιον ὑπὸ τοῦ αἰδ. π. Τιμοθέου Εὐαγγελινίδη καί μελῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς (16-2-08).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς νεοσυστάτου Ἑνορίας ἐνώπιον πλήθους πιστῶν. Μετὰ τήν Θεϊαν Λειτουργίαν παρεκάθησεν εἰς κοινόν γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου.

Παρουσία τοῦ αἰδ. π. Τιμοθέου Εὐαγγελινίδη παρέστη εἰς κοινήν συνεδρίασιν τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καί τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κέντρου Προνοίας εἰς τήν ὁποίαν συνεζητήθησαν θέματα ἀφορῶντα τήν Ἑνορία καί τό Κέντρο Προνοίας.

Παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον εἰς τήν οἰκίαν τῆς κας Ἀλίκης Πανταζῆ (17-2-08).

–Συνοδούμενος ὑπὸ τοῦ αἰδ. π. Τιμοθέου Εὐαγγελινίδη, τοῦ κ. Αντωνίου Ντούρια καί τῆς κας Ἀλίκης Πανταζῆ ἐπεσκέφθησαν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῶν Ἀγγλικανῶν τόν Registrar τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας Mr Russell Morton διά θέματα ἀφορῶντα τήν Ἑνορία μας.

Συνοδούμενος ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων ἐπεσκέφθη εἰς τό Γραφεῖον του τόν Ὑπουργόν καί Deputy Premier Steven Kons.

Τό ἐσπέρας ἐπέστρεψεν ἀεροπορικῶς εἰς Μελβούρνην (18-2-08)

–Ἐδέχθη τοὺς κ. κ. Σπυριδῶνα Κοροσίδη καί Στέφανον Μάνον μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ καί ἐν συνεχείᾳ ἐδέχθη τόν αἰδ. π. Ἀλέξ. Κορλόν καί τόν ἀγιογράφον Αντώνιον Bijanku.

Ἐδέχθη τήν κα Christine Campbell, Βουλευτὴν τῆς Πολιτειακῆς Κυβερνήσεως τῆς Βικτωρίας, μετὰ τῆς ὁποίας συνεζήτησε θέματα τῆς ἀρμοδιότητος τῆς σχέσιν ἔχοντα μέ τήν ἑλληνικὴν παροικίαν (20-2-08).

–Ἐδέχθη τοὺς Πανσο. Αρχιμ. Ἰάκωβον Τσιγκούνην, Κωνσταντίνον Κόντη καί Ἄγγελον Σαρδέλλην καί συνεζήτησε μετ’ αὐτῶν θέματα ἀφορῶντα τήν Ἑνορία – Κοινότητα τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Oakleigh καί τό Κολλέγιον αὐτῆς (21-2-08).

–Ἐδέχθη εἰς τό Γραφεῖον του, παρουσία τοῦ κ. Κωνσταντίνου Κόντη, τόν Moderator τῆς Uniting Church Jason Kioa καί συνεζήτησε μετ’ αὐτοῦ θέματα σχέσιν ἔχοντα μέ τήν Ἑνορία τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh.

Παρέστη εἰς συνεδρίασιν τῶν Heads of Churches Meeting, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τήν αἶθουσαν τῆς Ἱεράς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς (22-2-08).

–Ἐτέλεσε τόν Ἀγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐναρξί τῶν μαθημάτων εἰς τό Σαββατιάτικο Ἑλληνικὸ Σχολεῖο τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Fawkner (23-2-08).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῶν νεοφανέντων μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh καί ἐπαρουσίασε καί συνέστησε τόν νέον ιερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ ναοῦ αἰδεσιμολ. π. Παναγιώτην Ζουμπούλην.

Παρεκάθησεν εἰς γεῦμα εἰς τήν οἰκίαν τῶν Αλεξάνδρου καί Εὐτυχίας Παντελιού, τῶν ὁποίων ἐτέλεσε κατά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν τό τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τῆς ἀειμνήστου μητρὸς αὐτῶν Χρυσούλας ἀποθανούσης εἰς Κεφαλληνίαν (24-2-08).

–Προέστη ιερατικῆς συναέξεως, ἡ ὁποία ἔλαβε χώρα εἰς τήν Ἱ. Μονήν τοῦ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ Northcote καί τήν μεσημβρίαν συνέφαγε μεθ’ ὅλου ἱεροῦ Κλήρου εἰς τράπεζαν παρετεθεισαν ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῆς Ἱ. Μονῆς (28-2-08).

Γ' - Ε' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ **Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου** **Ἐπισκόπου Δορυλαίου κ. Νικάνδρου**

Κατά τὸν μῆνα Φεβρουάριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Συμπροσευχήθηκε κατά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (2-2-08).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park (3-2-08).

–Ετέλεσεν, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley, τὸν Ἁγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν διὰ τὸ νέον ἔτος τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῆς φερωνύμου Ἐνορίας-Κοινότητος.

Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος (5-2-08).

–Εἰς τὸ Arts & Sports Centre τοῦ Ἡμερησίου Διγλώσσου Ἑλληνορθόδοξου Κολλεγίου «Ὁ Ἅγιος Γεώργιος» τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Γεωργίου Thebarton, ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τοῦ νέου ἔτους.

Ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τοῦ νέου ἔτους τοῦ Ἀπογευματινοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου τῆς Ἐνορίας Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (7-2-08).

–Ἐδέχθη τὸν ἐκ Σύδνεϋ Ἀρχιμ. π. Στέφανον, Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας τῆς Παντανάσσης.

Ἐχοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱεράς Μονῆς Παναγίας Παντανάσσης ἐν Ν.Ν. Οὐαλία, Πανσο. Ἀρχιμανδρίτου π. Στεφάνου, μεταφέροντος τμήμα ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἐορταζομένου Ἁγίου, τεθέν εἰς προσκύνησιν ὑπὸ τῶν πιστῶν, καί Ἱερέων τῆς πόλεως (9-2-08).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω Ἱερόν Ναόν, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱεράς Μονῆς Παναγίας Παντανάσσης ἐν Ν. Ν. Οὐαλία, Πανσο. Ἀρχιμανδρίτου π. Στεφάνου, τοῦ Ρουμάνου Ἱερέως Αἰδεσ. π. Κωνσταντίνου Ιαπα, τοῦ Ἱερ. Προϊσταμένου τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος καί ἄλλων Ἱερέων τῆς πόλεως. Ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἐόρτιον τράπεζαν παρετεθεισαν εἰς τὸ Ἐνοριακὸν Κέντρον ὑπὸ εὐλαβῶν κυριῶν τῆς Ἐνορίας πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Ἱεράς Μονῆς Παναγίας Παντανάσσης (10-2-08).

–Εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Σπυριδῶνος Unley ἐτέλεσε τὸν Ἁγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τοῦ νέου ἔτους τοῦ Ἡμερησίου Διγλώσσου Ἑλληνορθόδοξου Δημοτικοῦ Σχολείου «Ὁ Ἅγιος Σπυριδῶν» τῆς φερωνύμου Ἐνορίας-Κοινότητος.

Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἐξαποστολῆς (11-2-08).

–Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τὸν ἐκ Port Pirie Αἰδεσ. Πρεσβ. π.

Ἀχίλλιον Καραμανίδην, Ἐφημέριον τῶν περιοχῶν Port Pirie, Port Augusta καί Whyalla (13-2-08).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου.

Ἐδέχθη τὸν Ἁγιορεῖτην Πνευματικόν, Ἀρχιμ. π. Δαμασκηνόν, ἀφιχθέντα μέ τις εὐλογίες τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τήν πόλιν μας διὰ νά δεχθῇ τις ἐξομολογήσεις τῶν πιστῶν ἐν ὄψει τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, καί παρεκάθησε μετ’ αὐτοῦ εἰς γεῦμα.

Παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον εὐγενῶς παρατεθέν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἄξιου κ. Στεφάνου Νικολαΐδου (14-2-08).

–Παρέστη εἰς τήν ἔκθεσιν περὶ μεταναστεύσεως μέ τίτλο «Ὁραμα-Ἐλπίδα-Ζωή», διοργανωθεῖσαν εἰς τὸ Μουσεῖον Μεταναστεύσεως ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἑλληνίδων καί Ἑλληνοκυπρίων Γυναικῶν Αὐστραλίας (15-2-08).

–Εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Σάββα τῆς Σερβικῆς παροικίας, συμμετέσχε μετὰ τοῦ ἐκ Σικάγου Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας κ. Λογγίνου εἰς τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου τοῦ κ. Jovan Jovcic, υἱοῦ τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τοῦ ρηθέντος Ναοῦ, Αἰδεσ. π. Milorad Jovcic, μετὰ τῆς δίδος Maja Stojkovic καί, ἀργότερα, εὐλόγησε μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου κ. Λογγίνου τήν γαμήλιον τράπεζαν εἰς τὸ παρακεῖμενον Κοινοτικὸν Κέντρον (16-2-08).

–Συνελειτούργησε μετὰ τοῦ ἐκ Σικάγου Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας κ. Λογγίνου εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Σάββα τῆς Σερβικῆς παροικίας καί, ἐν συνεχείᾳ, παρεκάθησεν εἰς τράπεζαν παρετεθεισαν εἰς τὸ παρακεῖμενον Κοινοτικὸν Κέντρον.

Συνοδεδόμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσ. Πρεσβ. π. Παναγιώτου Φωτάκη, παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον, παρατεθέν ὑπὸ τοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀδελαιδὸς Most Rev. Philip Wilson εἰς τοὺς λοιποὺς ἀποτελοῦντας τήν Ἐπιτροπὴν South Australian Heads of Christian Churches (17-2-08).

–Ἐδέχθη τὴν Ἐρίτ. κ. Εὐανθίαν Ἀγγελῆ, ἐκ Μελβούρνης, μετὰ τοῦ ἐν Ἀδελαιδί φοιτούντος υἱοῦ τῆς Σπυριδῶνος καί τῶν θυγατέρων αὐτῆς Θεοδώρας καί Νεκταρίας (21-2-08).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park, καί ἐτέλεσεν Ἀρτοκλασίαν τοῦ Κέντρου Προνοίας τῆς Τρίτης Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἐορτασμάτων ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῆς προστάτιδος τοῦ Κέντρου Ὁσίας Φιλοθέης, μετὰ δέ τὸ πέρας τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν εὐλόγησε τήν παρετεθεισαν εἰς τήν παρακεῖμενην αἴθουσαν τῆς Βασιλειάδος ἐόρτιον τράπεζαν τοῦ Κέντρου Προνοίας, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Δημητρίου Salisbury, ὁμιλήσας, ἐπὶ τῇ προσφάτῳ ἱερᾷ μνήμῃ αὐτῆς, καί διὰ τὴν Ὁσίαν Φιλοθέην, Προστάτιδα Ἁγίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Προνοίας τῆς Τρίτης Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας, καί διὰ τὸ ἔργον τοῦ Κέντρου, παρουσία τοῦ Προέδρου καί τῶν μελῶν τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ (24-2-08).

Παρηκολούθησε συνεδριάσιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας (28-2-08).

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Τεχνικὴ ἐπιμέλεια: Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἄγγελος Ἀλιφιερᾶκης

www.voiceoforthodoxy.com